

LA INFIDELITAT

Ens vam conèixer per casualitat, o potser no. Aquella silueta captivadora va temptar els meus principis, però em vaig mantenir ferm. Vaig evadir un seguit de provocacions que posaren en dubte els meus valors més bàsics i em vaig sorprendre, ja que mai havia tingut aquells pensaments tan extrems i apassionats. Però aquests no em deceberen del tot, m'agradaren, fins i tot; ja no em reconeixia.

A primer cop d'ull no m'hi vaig fixar; bé, potser sí, però la vaig mirar com miraria a qualsevol altra, amb una mirada escèptica. Vaig passar de llarg i em vaig esforçar per seguir el meu camí, però aquell toc de curiositat i, en certa manera, els colpidors desitjos causats per aquell color rosat pàl·lid i aquelles insòlites, però alhora encisadores maragdes d'un verd intens em van fer recular.

Vaig refer els meus passos lentament mentre, dins el meu cap, s'iniciava un combat entre la raó i els remordiments causats per la decisió que havia pres. Aquell espontani debat mental que m'enfosquia la ment va arribar a la seva fi quan, amb una lleu però perspicaç mirada vaig entreveure, de reüll, el meu objectiu. El fet que seguís allà em provocava un regust de malestar i de satisfacció a la vegada.

Vaig alçar la vista neguitós. La gent m'observava, em senyalava, parlava de mi! M'estava tornant boig! No podia més, aquella paranoia m'havia envaït i s'havia apoderat de mi. Vaig avançar cap a la meva presa amb deliri mentre el poc sentit comú que em quedava m'alertava de l'error que estava a punt de cometre; però m'era indiferent, no reaccionava, em mostrava apàtic.

M'hi vaig plantar davant i, sense témer les conseqüències, vaig apropar la meva cara fugaçment fins que la meva boca va impactar amb una suau textura no identificable; m'havia begut l'enteniment. Jo, un íntegre vegetarià, acabava de fer una mossegada a una mortadella d'olives.